

นิทานสุภาษิตจีน (69) 成语故事 (六十九)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 才多识寡/才多識寡 (cái duō shí

guǎ ไฉ่ ตัว ฉือ กว๋) โดย才 cái ไฉ่ แปลว่า ความรู้ความสามารถ 多 duō ตัว แปลว่า มาก 识/識 shí ฉือ แปลว่า รู้ เห็น และ 寡 guǎ กว๋ แปลว่า น้อย เมื่อนำมารวมกันเป็นภาษิตแปลว่าความรู้ความสามารถมาก แต่สิ่งที่ได้พบได้เห็นนั้นน้อย หรือความรู้มากมายแต่ขาดประสบการณ์ เรื่องราวในนิทานสุภาษิตจีนเป็นดังนี้

จีนในยุคสามก๊ก 三国/三國 Sān Guó ซาน กั๋ว บ้านเมืองวุ่นวาย รบทัพจับศึกกัน ไม่มีว่างเว้นนานนับหลายสิบปี ผู้คนล้มหายตายจาก เพราะมีเหล่าขุนศึกต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย ต่างก็อยากจะครองความเป็นใหญ่ทั้งแผ่นดินแต่เพียงผู้เดียว ในช่วงนี้เอง ยังมีคนที่มีความรู้ความสามารถเกิดขึ้นมากมายเช่นกัน ดังคำกล่าวสถานการณ์สร้างวีรบุรุษ เช่น ขงเบ้ง ซือมาอิ เป็นต้น ที่พวกเขาโด่งดังเพราะถนัดตัวเข้ารับใช้การเมืองนั่นเอง แต่ก็มียอดคนบางกลุ่มที่ไม่ยอมเอาตัวเข้าไประดมกับใครเลยอดสงคราม จึงต่างเร้นตัวปลีกวิเวกเข้าป่า หนึ่งในคนในนั้นนามว่า [HYPERLINK "http://baike.baidu.com/item/%E5%B5%87%E5%BA%B7"](http://baike.baidu.com/item/%E5%B5%87%E5%BA%B7) 嵇康 Ji Kāng จี้คัง

จี้คังเป็นหนึ่งในเจ็ดยอดคนแห่งยุคจากแดนจู่หลิน (ป่าไฟแห่งทางใต้) เขาอ่านหนังสือ และค้นคว้าหาความรู้มาก เมื่อเขาปลีกตัวจากสังคมเมืองอันยุ่งเหยิงไปอยู่ชนบท ก็ได้เจอกับ 孙登/孫登 Sūn Dēng ซุนเต็ง ทั้งสองสนิทสนมกันและออกท่องเที่ยวไปตามที่ต่างๆ เสมอ เมื่อไปถึงที่แห่งใด ถ้าเจอเหตุการณ์ใดๆ เขา จี้คังมักจะเป็นคนแรกที่เข้าไปถามไถ่ หรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเสมอ ส่วนซุนเต็งมักนิ่งเฉยไม่ว่าหรือไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ เช่นนี้หลายครั้งเขา จี้คังเห็นผิดสังเกตจึงถามซุนเต็งว่า ทุกครั้งที่เจอเรื่องท่านนิ่งเงียบเสียทุกครั้งไป ไม่ทราบที่ท่านทำเช่นนี้ด้วยจุดประสงค์ใด ซุนเต็งได้แต่ยิ้ม และไม่ตอบคำถาม เมื่อเป็นเช่นนั้น จี้คังก็ทักเองว่า ที่เพื่อนทำเป็นนิ่งเสียคงจะอายุที่ความรู้สู้เขาไม่ได้ เมื่อเวลาผ่านไปหลายปี ถึงเวลาที่ต้องแยกจากกัน ในคืนที่เลี้ยงส่งกันนั้น จี้คังก็ถามขึ้นอีกว่า ทุกครั้งที่ออกท่องเที่ยว เมื่อเจออะไรเข้า ท่านมักจะทำตัวนิ่ง ไม่พูดไม่แสดงความคิดเห็นเพราะเหตุใด ซุนเต็งยิ้มไม่ตอบได้แต่ดีมีสุรา เมื่อถึงเวลาลาจากกัน ซุนเต็งจึงยื่นเท้าเล็กใบหนึ่งให้จี้คังแล้วพูดว่า เมื่อเราทั้งสองลับจากสายตากันแล้ว ท่านค่อยเปิดดู เมื่อทั้งสองลากันไปแล้ว จี้คังกลับถึงกระท่อมที่พัก จึงเปิดห่อผ้านั้นดู ข้างในมีข้อความเขียนไว้ว่า จี้คังเพื่อนรักเป็นคนมีพรสวรรค์ เป็นเลิศในด้าน

(ที่มาภาพ : <http://www.lishiquwen.com/renwu/jikang/>)

การศึกษาหาความรู้ แต่ประสบการณ์ชีวิตน้อยไป คำนี้ต่อมภายหลังจึงกลายเป็นคำที่ใช้เปรียบกับคน
ที่มีความรู้ความสามารถ แต่ขาดประสบการณ์นั่นเอง

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：很有才能或很能干的人，但是缺乏经验。

成語比喻：很有才能或很能幹的人，但是缺乏經驗。

Chéngyǔ bǐyù: hěn yǒu cáinéng huò hěn nénggàn de rén, dànshì quēfá jīngyàn。

เสียงหฺวี ปี่ยวี่: เหนิน โหย่ว ไฉเหนิง ฮั่ว เหนิงกััน เตอะ เหริน, ตันฉื่อ เซวฟา จิงเยี่ยน.

สุภาษิตเปรียบว่า คนที่มีพรสวรรค์ หรือมีความสามารถมาก แต่ขาดประสบการณ์

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

现在的社会，大家都拼命地学习，出现了这样才多识寡的人，所以在工作上常常出现问题。

現在的社會，大家都拼命地學習，出現了這樣才多識寡的人，所以在工作上常常出現問題。

Xiànzài de shèhuì, dàjiā dōu pīnmìng de xuéxí, chūxiàn le zhè yàng cái duō shí guǎ de rén, suǒyǐ zài gōngzuò shàng chángcháng chūxiàn wèntí。

เซี่ยนไจ้ เตอะ เซอฮุ่ย, ต้าเจีย โทว ฟินมิ่ง เตอะ เสวสี, ซูเซี่ยน เลอะ เจออย่าง ไฉ ตัว ฉื่อ กว้า เตอะ เหริน, ลว้อไจ้ กงจิว ฉิ่ง ฉางฉาง ซูเซี่ยน เวินถี้.

สังคมปัจจุบัน ทุกคนล้วนตั้งหน้าตั้งตาเล่าเรียน ทำให้เกิดคนที่มีความรู้มากมายแต่ขาดประสบการณ์ ดังนั้น จึงมักเกิดปัญหาต่างๆ ในการทำงาน

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง